

Reflexió egy konferencia margójára

Debrecenben 2004. október 14–16. között került sor a VI. Országos Közoktatási Szakértői Konferenciára. A Konferencia több mint 450 résztvevője között néhányan a szomszédos országokból voltunk.

A magyar közoktatás európai dimenziói kerültek a rendezvény fókuszába: európai szintű kommunikatív idegen nyelvtudás biztosítása és az infokommunikációs technológiák gyakorlata. Elhangzott: az uniós támogatások az első szakaszban a személyeket célozzák meg, a gyakorlatközeli képzést, a felnőttképzést segítik. A közoktatás további belső fejlesztési lehetőségeiről és költségvonzatairól is hallottunk. Meghatározó szerepet kap a kompetenciafejlesztő pedagógia, az egyénre szabott csoportos oktatás, az intézményi együttműködés erősítése, a tanárok fejlesztő munkákba való fokozott bevonása. Az Európai Unió programok segítik a hátrányos helyzetű tanulók esélyegyenlőségének biztosítását, a szegregáció megszüntetését, a tanoda típusú (extracurriculáris) tevékenységeket, az egész életen át tartó tanulást és nem utolsósorban a beruházás típusú fejlesztéseket. Idén például Magyarországon 37 tehetségkutató verseny, 372 Erdei iskola-program jött létre Európai Unió beruházásból. A tantervekről, a tankönyvekről is szó esett. Egyik előadó szerint ezek nem változtatják meg a világot. A kérdés nem a *mi?*, hanem a *hogyan?* A pedagógiai, módszertani kultúra fejlesztése a cél. A fenti megállapítás összecseng Szentgyörgyi Albert szavaival: „Ahogy ma tanítunk, olyan lesz a világ”.

A Konferencia egy másik kiemelt témája az értékelés volt. Betekinthettünk az Európai Unió országokban történő iskolai teljesítményértékelésbe, az intézmények belső mérési-értékelési rendszerébe, a külső értékelés gyakorlatába. Ezen a téren a tagállamok szintjén zajló folyamatok nem egységesek, sőt bizonyos értékelési nézőpontok okán viták is vannak. Mindenképpen az értékelési szakma európaizálódása, a szankcionáló, visszajelző értékelés „kifulladás” a jellemző. A szekciókban lehetőség volt a véleménycserére, mindenki elmondhatta gondjait, javaslatait. Jó volt hallani a szóban forgó téma mérésekre támaszkodó, őszinte elemzését, és észlelni a vitában a jobbítás szándékát.

A konferencia rövid szünetei is élményszerűek voltak. A különböző kiadók gazdag könyvínálattal kápráztattak el, a standoknál nagyon sokan vásároltak. Mi is vásároltunk néhány könyvet. Készségesen útbaigazítottak: ajánlták például, hogy igen hasznos lenne az iskolánk könyvtára számára Spencer Kagan *A kooperatív tanulás* című könyve, hiszen ez lesz a Biblia, ha belépünk az Európai Unióba.

A nagyon jól megszervezett kulturális program és a hortobágyi kirándulás során az anyaországi kollégák figyelmességükkel és kedvességükkel tüntettek ki. Ez a néhány nap érzelmi töltetet adott és racionális következtetések levonására készítetett. Tisztában vagyunk azzal, hogy mindaz, ami a mai magyarországi pedagógustársadalom legfontosabb feladatai közé tartozik (a kétszintű érettségi rendszer bevezetése, a sok-sok pályázati lehetőség kihasználása és iskola-program megvalósítása, a minőségbiztosítás), hamarosan itthon is a legújabb kihívás lesz.

Jó volt Debrecenben lenni! Néhány napig Európai Unió polgárnak éreztük magunkat, és ismét beigazolódní látszott, hogy: „A világos látáshoz néha elegendő a nézőpont megváltoztatása.” (Saint-Exupéry)

Bajcsi Ildikó